

Nepřítel převzal naše státní řízení jako celek pro své cíle

Během Studené války proti sobě stály přes 40 let dva bloky odlišných státních řízení, i když tzv. „Studená válka“ byla ve své druhé části již přípravou na konvergenci a převzetí moci v obou blocích skrze nový model neoliberalismu – viz. předchozí práce

<http://www.slovanskakosile.cz/2019/05/24/vzestup-a-pad-sovetskeho-svazu-3-dil-destalinizace-demontaz-sssr-zmena-priorit-rizeni-a-podvod-studene-valky/>

Východní blok během krátké doby kapituloval před západem. A teď musíme pochopit to hlavní: někdo vzpomíná na „ reálný socialismus“ s nostalgií, jiný na „ zlatá devadesátá“, někdo je více nalevo, další více napravo. Tak to přesně má být, abyste neviděli to hlavní – nešlo o souboj žádných abstraktních ideologií, ale konkrétních struktur a celých historických státních. Bez ohledu na tyto subjektivní sympatie nebo antipatie, je Česká republika objektivně mezi poraženými státy tzv. Východního bloku. Neprohrál žádný abstraktní „socialismus“ a nevyhrál žádný abstraktní „kapitalismus“, prohrálo naše státní zřízení (státnost) a vyhrála (z) vůle západních mocností (<http://svobodnenoviny.eu/evropskou-unii-zalozili-prominentni-naciste-a-kartely-ktere-vybudovaly-treti-risi/>) a mezinárodní, či lépe řečeno, globální oligarchie (<http://www.novarepublika.cz/2019/09/studena-valka-elit-proti-lidstvu.html?m=1>). Pomocí konkrétních kroků se zaměřili na vytvoření souboru opatření k uchvácení našich přírodních, energetických a lidských zdrojů.

Ano, představitelé našich zemí si nyní podávají přátelsky ruce a už nemáme agenty v britské sněmovně. Proč by tak nečinili, jejich vůle je nyní stejná. Jen skutečný nepřítel se nezměnil: jsme to my, občané „ poražených“ zemí, naše možnosti, vědomosti, kultura, zdroje a životní úroveň. Teď má nepřítel k dispozici skrze ovládnutí státního řízení naší země většinu státní správy, která v reálu začala pracovat na dosažení nepřátelských cílů (protinárodních, proti lidských), proti nám. Občané již nemají žádnou svoji organizaci, jsou atomizováni (což je kryto kultem tzv. individualismu – ve skutečnosti izolacionismu jedince v davu a teorií tzv. „ občanské společnosti“) pracuje proti nim jak cizí moc, tak značná část vlastního státu. Tragický nepoměr sil.

Nepřátelské síly se zaměřily na ovládnutí informačního pole, zavedení výše uvedených ideologií (neoliberální teorie o společnosti jako shluku jedinců, které spojují a rozdělují maximálně právní a ekonomické vztahy, o kultuře ani zmínka) do společenských vztahů a v případě zemí Východního bloku vytvoření nefunkčních právních řádů (odtud ty justiční a exekuční mafie, viz. dřívější práce <http://www.nwoo.org/2020/02/16/nepritel-skryty-v-talaru-kryje-a-organizuje-vrazdy-rusi-celostatni-volby-likviduje-nepohodlne-na-objednavku-zpusobuje-krize-bere-deti-rodicum-blokuje-efektivni-rizeni-statu-a-garantuje-ze-zadne/>

<http://svobodnenoviny.eu/perzekuce-obyvateilstva-za-miroveho-stavu-aneb-20-let-rezimniho-terorismu/>) a ekonomické exploatace zdrojů (<https://ac24.cz/en/-/jak-jsme-znicili-republiku-cr-neni-pravnim-statem>). K výše uvedenému bylo zapotřebí uzpůsobené školství v tom smyslu, že vychová „ lidské zdroje“ (viz předchozí práce <http://m.leva-net.webnode.cz/products/ne-vedomostni-koncepty-jak-se-vyrabi-ovcan/>, <http://svobodnenoviny.eu/soucasne-skolstvi-likviduje-mladez-vyroba-nervaku-fetaku-a-trosek/> <http://www.novarepublika.cz/2020/04/chces-porazit-protivnika-vychovej-jeho.html?>

[m=1](#)), lidské zdroje vybavené znalostmi a praktickými návyky využitelnými jen pro daný (a jakoby neměnný) otrocký systém a v něm, ale nikoli pro jeho změnu (vymanění se z něj). Vyrostli jsme spolu v epoše, kdy se lidská disciplína a kultura myšlení nejenže cíleně od dětství nevychovává, ale dokonce cíleně deformuje. „Elitáři“ (mezinárodní parazitická elita a její kosmopolitní podpindosnici) podporována kultura je taková, že získat v ní lidskou strukturu psychiky je možné jen navzdory ní a nikoli díky ní (v opačném případě by nebyla potřeba činnost alternativy). To vede k tomu, že její vzdělávací systém dávkuje vědění a návyky nejen adresně, ale i filtruje celou populaci přes všemožné zjevné i skryté testy na loajálnost samotnému systému, který je vykládán jako naprosté dobro a komu se to nezdá, ten se buď dostane do potíží anebo k „ odborné pomoci“. Důvodem proč mnoha věcem nerozumíme je, že nespádají do našich „ věrnostních konceptů“ a jsou ve vztahu k naší vůli na úrovni víceméně nevědomého samořízení.

Každý rozum (individuální i souborný) v hierarchii složenosti struktur a procesů vesmíru řeší především: úlohy řízení, a to ve vztahu k hierarchicky nižším systémům a úlohu samořízení, a to v rámci možností, které mu poskytuje řízení, které je vůči němu hierarchicky vyšší a objemnější. Řízení, to je zjištění objektivních možností vytyčení cílů, a následné dosažení cílů v praxi.

Z hlediska globálních procesů řízení byly polistopadové deformy (a perestrojka) silným-rychlým závěrečným manévrem při uskutečňování dlouhodobé (řádově 100 roků) koncepce přechodu od

kapitalismu pod kontrolou národní buržoazie -oligarchie ke

kapitalismu pod kontrolou nadnárodní oligarchie.

Bývalý Východní blok a území SSSR se stalo zároveň místem relokace subdodavatelských prací a ekologicky škodlivé a nebezpečné výroby (což je záminka pro budoucí sociální likvidaci těchto zemí a brzy v rámci tzv. Uhlíkové neutrality a Zeleného údělu těžce spláčkou nad výdělkem) a má poskytnout svůj intelektuální a zdrojový potenciál pro expanzi struktur typu EU do Asie, kam se přesune centrum koncentrace řízení ze Západu.

O pravdivosti posledního tvrzení se všichni mohli přesvědčit po roce 1989, resp. 1991, když čerstvý režim začal ověřeně najímat ekonomické poradce přeškolené na západních univerzitách, případně vymydlených v temném tzv. MMF (Mezinárodním měnovém fondu). Znenadání se devalvovaly měny, ve společnosti se objevil kreditně -finanční systém a všechen produkční potenciál společnosti, jeho surovinové a pracovní zdroje ve svojí cenové formě, ocitli v plném a neohrazeném majetku pánů a vládců kreditně - finančního systému. Tj., buď státu, anebo mafie kontrolující bankovníctví. Celým ekonomickým potenciálem naší krajiny tak disponuje ten, kdo ovládá kreditně–finanční systém a všichni ostatní pouze využívají jeho části buď jako „soukromní“ vlastníci anebo jako nájemný personál, i když si to společnost neuvědomuje. Současné deformační hraní si na „privatizaci“, «pronájem» apod... je mafiánský blud, kterého je cílem legalizace a následná právní jakože nepostižitelnost kapitalizace inflačních sum, které se zkoncentrovaly v rukách mafie.

Novoreformátoři se sami vzdali direktivně – adresného řízení plánové ekonomiky, avšak ani na „tržní“ systém nemohli přejít bez cíleného zničení předcházející ekonomiky, protože pouze stagnace nestačila. Jestliže z pohledu oficiálně propagované jakože „živelnosti“ trhu je „politika koncentrovaným vyjádřením ekonomiky“, tak v této logice může „tržní ekonomice“ odpovídat pouze „náhodná tržní politika“. Frázím o „neviditelné ruce trhu“ jsem se vždy smál. „Trh“ asi nejsou konkrétní akcionáři a široká paleta ovládaní trhů a burz až po masmédiu, ale jakási bájná entita. Krásná pohádka pro ovládanou „pastvu“. Kalech (podvod) na góje.

„Blahobyť“ národů Východního bloku tak začal ve finančním vyjádření velmi rychle růst. A ano blahobyť jakože roste, i když, a to si každý může všimnout, na růstu cen a údajích o růstu výroby, ale nikoli pro blaho populace, ale pouze v jeho finančním vyjádření. O kvalitě produkce ani nemluví – viz potravinový průmysl, velká část farmy byznysu a privatizované zdravotnictví celkově, korporátně odborně vytunelované fondy – důchodové a další (dodatečná páka na vydírání států), nadnárodně řízená likvidace školství a totální debilizace „plebsu“ aby se nebránil před postupnou porážkou.

Dokud skutečně nepochopíme, k čemu došlo (a hlavně k čemu to povede), jak funguje kreditně – finanční systém a řízení sociálních systémů, jaký je vztah k vlastní kultuře a státnosti, tak bude společnost neschopná se samospravovat - samořídit, tak se automaticky sama rozruší. V historické minulosti za tímto vždy následovalo vojenské dobití území (okupace), zničení kultury, vyhubení a zotročení obyvatelstva a jeho asimilace, jak jsme tomu nyní svědky na tzv. západě.

Daniel Novák